

øvede, saavel som de paa Landfessionerne for 1862 Udskrevne, der ikke ere anvendte, forinden Rekrutterne for 1863 ere vaabenøvede, behandles overeensstemmende med de Bestemmelser, som indeholdes i Værnepligtslovene og Forordningerne om det Mandskab, der ei er blevet anvendt i det Aar, der følger nærmest paa Udskrivningsaaaret, og paa Grund heraf ansættes i Forstærkningen". Udtrykkene her sigte til § 24 i Loven af 12te Februar 1849; til § 24 i den provisoriske Forordning angaaende Værnepligten for Slesvig af 11te Januar 1854; til § 2 i Værnepligten for Holsteen af 16de Marts 1854 og til § 19 i Værnepligten for Lauenborg af 29de October 1855. Lovudkastets § 19, som svarer til Værnepligtslovens § 24, bestemmer derimod: „Den, der paa Grund af sit udtrukne høiere Nummer ei strax udskrives, skal dog være pligtig, om fornødent, at underkastes Øvelse og kan endnu i Løbet af 2 Aar udskrives og tildeles en Afdeling, saafremt Aarets Mandskab ikke maatte være tilstrækkeligt. I saadanne Tilfælde anvendes den yngre Aldersklasse fremfor den ældre, og af samme Aldersklasse de med de lavere Nummere fremfor de med de høiere. For dem, der saaledes senere udtages, beregnes Tjenestetiden ligesom for den Aldersklasse, med hvilken de have mødt til Lodtrækning. Saadant Mandskab kan, naar 2 Aar ere forløbne, i Fredstid ikke mere udskrives og bliver da at ansætte i Forstærkningen". Jeg mener, at denne Bestemmelse er aldeles i Strid med, hvad Udskrivningsloven af 22de November 1859 fastsætter.

Jeg vil nu tillade mig at betragte det foreliggende Lovudkast som en Søndskrivningslov og anfille en Sammenligning imellem det og den Søndskrivning, som vi have i Loven af

12te Februar 1849 og de hidtil gjældende Bestemmelser, navnlig Forordningen af 8de Jan. 1802. Jeg antager nok, at Søndskrivningsloven, saaledes som den nu er, trænger til en Reform, og den sidste Paragraph i Loven af 12te Februar 1849 tyder ogsaa paa, at den i saa Henseende kun er interimistisk, men at en høj Grad af Fuldstændighed og Tydelighed udmærkede den hidtil gjældende Søndskrivningslov ligesom Land-Værnepligtsloven, maa Enhver erkjende, som har beskæftiget sig dermed, og jeg tør paastaae, at ligesom paa den ene Side saavel Orlogsmarinens som Handelsmarinens Interesser ere varetagne, saaledes er paa den anden Side den søværnepligtige Befolknings Interesse ikke tabt af Sigte. Spørger man nu, om det foreliggende Lovudkast, som Søndskrivningslov betraget, ikke ogsaa indeholder Fuldstændighed og Tydelighed, ja, saa behøver jeg vist ikke, efter hvad jeg allerede har bemærket, at hyltre mig videre derom.

Rettelser i Indenrigsministerens Foredrag.

- Nr. 56, Sp. 855, Lin. 20—28 f. o.: „Antages. . . .
 Gentner læs: „Antages. . . . Gentner.“
 — — — 860, Lin. 2 f. n.: „Manden“ læs: „Nenden“
 — — — 862, Lin. 7 f. o.: „Røginde“ læs: „Røgind“
 — — — 863, Lin. 13 f. n.: „Struer-Gader“ læs:
 „Struer-Gaden“
 — — — 869, Lin. 15 f. o.: „Nesten“ læs: „Renten“

I Jesens Foredrag.

- Nr. 60, Sp. 927 Lin. 6 f. n.: „Svaghed“ læs: „Snare“
 — — — 928, Lin. 7 f. o.: „Approprationsbetingelser“
 læs: „Appropriationsbetingelser“